

Souhrnný materiál k veřejným konzultacím při vytváření Výroční statistické zprávy českého soudnictví za rok 2018

Navzdory mnohým překážkám, které se vyskytovaly a ohrožovaly přípravu a realizaci Výroční statistické zprávy českého soudnictví za rok 2018, se podařilo dosáhnout vytyčeného termínu a tento rozsáhlý projekt úspěšně dokončit. V souladu se Závazkem, který se jinými slovy týká procedur vedoucích ke zlepšování kvality zveřejňovaných dat, byly v rámci aktuálních disponibilních zdrojů inovovány některé procesy. Oproti předchozím ročníkům je například nově publikován ve formě elektronické přílohy i soubor s Daty soudů. Oba dokumenty (Výroční statistickou zprávu i Data soudů) je možné nalézt ke stažení na stránkách Odboru statistiky a justiční analýzy Ministerstva spravedlnosti ČR v sekci E-slужby a infoservis v kategorii Statistika a v podkategorii Statistické údaje v oblasti justice.

<https://www.justice.cz/web/msp/statisticke-udaje-z-oblasti-justice>

Soubor Data soudů je připraven ke stažení ve formátu spreadsheetu, který umožňuje případnou další analytickou práci ze strany zájemců o problematiku justice.

Informace o vydání nové Výroční statistické zprávy za rok 2018 byly publikovány prostřednictvím oficiální tiskové zprávy, kterou je možné nalézt na stránkách justice.cz pod odkazem:

<https://www.justice.cz/?clanek=vyrocni-statisticka-zprava-o-stavu-ceskeho-soudnictvi-za-rok-2018-prinasi-pozitivni-uda-2>

Na tomto místě je nutné připomenout, že Výroční statistická zpráva není jediným zdrojem informací o stavu českého soudnictví, který Ministerstvo spravedlnosti publikuje. Je pochopitelné, že komentovaný rozsah výročních statistických zpráv nelze do nekonečna rozšiřovat, a proto získávání podnětů pro zlepšení Výroční statistické zprávy je nejen vládním úkolem, ale i nutností. Odbor statistiky a justiční analýzy vnímá konstruktivní podněty velmi přínosně, a proto se snaží alespoň trvale umístěným poděkováním na svých stránkách ocenit snahu přispěvatelů.

Výstupy analýz dat (získaných z výkazů i statistických listů vyplněných soudy a státními zastupitelstvími) zpracované do statistických sestav je možné nalézt např. na stránkách InfoData.

<https://cslav.justice.cz/InfoData/uvod.html>

Přestože je a protože je daný vládní úkol téměř v polovině svého časového období, je nutné v souladu se zásadami řízení jakosti evaluovat procesy a připravit k zapracování případné změny - například v metodách sběru podnětů, aby v následujícím období došlo k maximálnímu vytěžení dostupného potenciálu. Jako příklad je možné uvést vedení respondenta strukturovaným dotazníkovým šetřením, které je následně možné nejen lépe statisticky vyhodnocovat, ale zároveň eliminuje nežádoucí a nepřínosné excesy.

Dílčím závěrem je, že došlé „podněty“ veřejnosti z naprosté většiny nejsou z hlediska předmětu daného úkolu podnětné, a tudíž je nutné metodu sběru změnit.

Příloha č. 1 – Seznam podnětů

Zdroj / č.	Věc
Web 1	TČ - kompilace několika dokumentů bez zjevné vazby k předmětu - výroční zpráva
Web 2	JC - navrhuje podrobnější kapitolu o správním soudnictví, s větším důrazem na délky řízení u jednotlivých KS, a rovněž podrobnější rozpad jednotlivých řešených agend.
Web 3	TČ - oprava roku v předchozím emailu
Web 4	Mgr. JK - popis vlastního názoru na soudnictví bez podložení fakty a bez vazby k výroční zprávě
Web 5	Mgr. VD - navrhuje sledovat • počty rozhodčích nálezů a počty rozhodců, kteří je vydali, • počty řízení o zrušení rozhodčích nálezů, jejich délek a výsledků, • počty řízení, v nichž došlo k převedení řízení z agendy EPR na C bez vydání elektronického platebního rozkazu, • počty řízení, v nichž došlo v odvolání ke zrušení rozhodnutí I. stupně z důvodu porušení koncentrace řízení dle § 118b soudem I. stupně, • počty ustanovení advokátů obhájcem celkově i jmenovitě dle jednotlivých advokátů u daného soudu, • počty nařízených a uskutečněných mediací celkově i jmenovitě dle jednotlivých mediátorů,
Web 6	Insolvenční správce - navrhuje sledovat počty insolvenčních správců po krajích, jejich vytížení; ve vztahu k soudům navrhuje více rozvést na jednotlivé senáty jednotlivých insolvenčních soudů, aby byla zřejmá vytíženost jednotlivých senátů a samosoudců všech insolvenčních soudů
Web 7	JT - popis vlastního názoru na soudnictví bez vazby k předmětu - výroční zpráva
Web 8	Odborová organizace Sluníčko - odkaz na vlastní dokument o korupci bez vazby k předmětu - výroční zpráva
Web 9	ZM - popis vlastního názoru na soudnictví bez vazby k předmětu - výroční zpráva

Web 10	PN - navrhuje zaměřit se ve výroční zprávě na prošetřování stížností na soudce, kolik stížností je zamítnuto s odůvodněním „nezávislá rozhodovací činnost“ apod.
-----------	--

Příloha č. 2 – Vypořádání podnětů

Číslo podnětu	Stránka Zprávy dle originálu	Vypořádání	Poznámka
1	NA	nerelevantní	
2	NA	ČÁSTĚČNĚ VYHOVĚNO	zpracovat časové řady pro agendy; místo čas. řad pro KS doplnit % změnu vs. minulý rok
3	NA	nerelevantní	
4	NA	nerelevantní	
5	NA	ČÁSTĚČNĚ VYHOVĚNO	Data nejsou k dispozici s výjimkou: - převodu řízení z EPR na C, což už je v VSZ uvedeno a - nařízení prvního setkání s mediátorem (k dispozici od 2018) - např. jako kartogram nebo jako tabulku
6		NEVYHOVĚNO	Data nejsou k dispozici
7	NA	nerelevantní	
8	NA	nerelevantní	
9	NA	nerelevantní	
10	NA	NEVYHOVĚNO	Informace zjistitelné jinak => InfoData výkaz V(MS) 149; do VSZ se tématicky nehodí.

Příloha č. 3 – Ukázka nerelevantního podnětu pro Zlepšení výroční statistické zprávy

|“Dobrý den,

k justici mám tyto připomínky

1/ proč soudce OS v HK odmítá akceptovat rozhodnutí KS v HK ??

2/ proč protěžují velké firmy proti občanu,jako jedinci a v tom smyslu i vydávají rozsudky“

3/ Jak je možné, že odsouhlasují také nadhodnocené náklady exekutorům ? Mám dlužnou částku kolem 3.000 Kč + úroky a odměna exekutora ze Znojma,kdy já v HK , je 70-000 Kč ?? Odvoláním k KS byla odměna potvrzena

4/ jak je možné, že mě soud v Jihlavě nepřiznal bezplatně právníka na obhajobu,když jsem v finanční nouzi,nic nevlastníma jsem přexekuoovaný. Vymáhají po mě pohledávku dva pražští právníci a ta pohledávka z roku 2013 a je promlčená ? V období,než proběhlo vyřešení právního zástupce,tak soudce z OS Jihlava nařídil jednání a v mé nepřítomnosti vydal rozsudek ?? |Toto je právní stát ? To se mám přebarvit na černo ??

5/ Jak je možné, že zde pohledávky vymáhají jak státní exekutoři a k nim soukr exekutoři za daleko vyšší odměny,poplatky, náklady, když je takovéto jednání protiprávní ??

6/ |Proč správně a podle § neprobíhají předžalobní jednání a soudy námitky šmahem zamítají s odůvodněním - měl jste se vyjádřit v předžalobním řízení, když o něm dotyčný neví ??

7/ |Z jakého důvodu soud ,soudce povolil provádět exekuci všemi množnými způsoby najednou ? Tím tak člověk má zablokovaný účet,srážky ze mzdy,srážky na sociálce, plombu na nemovitosti a to již u bagatelních dluhů ??

|Toto je nějaké právo v tomto státě?? Prasárna ukázková a ještě bez odpovědnosti soudců a jejich podřízených exekutorů

|Je mě jasné, že s tímto nic dělat nebudete, protože justice je nevěrohodná a totálně zkorumpovaná chobotnice s napojením na systém, vládu a politiky

|*Příjmení a Jméno*“

Příloha č. 4 - Ukázka relevantního podnětu pro Zlepšení výroční statistické zprávy (relevantní část je podtržena dvojitě)

„Podněty a připomínky k českému soudnictví – reakce na veřejnou výzvu

Reaguji na veřejnou výzvu k připomínkování činnosti české justice z pohledu „uživatele“, jímž jsem se stala před 4 lety, když jsem se rozešla s otcem svých dvou nezletilých dcer. Soudní spor, který od té doby vedeme, je tedy opatrovnickým řízením u Okresního soudu v xyz a dále u Krajského soudu v xyz – ovšem veškerá odvolací řízení vyřizuje xyz pobočka krajského soudu, xxx xyz okresní soud.

Po čtyřech letech zkušeností s českými soudy, ale i s ostatními státními institucemi, jako je např. xyz, musím konstatovat, že nevěřím ani ve spravedlnost, ani v morálku soudců a dalších lidí, kteří se podíleli na rozhodování o našich životech. Ať už je můj názor na úpravu péče o naše nezletilé děti jakýkoliv a zdaleka se neshoduje s názory a přístupem otce, soudců, sociálních pracovníků, soudních znalců či současným moderním postojem, kdy matka = otec a střídavá péče je posvátným pojmem, který si nikdo nesmí dovolit hanit, neboť by to zavánělo údajnou diskriminací, nemohu přehlédnout fakt, že na systému českého soudnictví je něco špatně. Pro pochopení musím být trochu konkrétní, tedy uvedu (pouze) některá rozhodnutí soudkyně xyz (od počátku řeší náš případ), která považuji za zcela, řekněme chybná, zvláštní, či nepochopitelná, ale hlavně nerespektující zákony ČR a tím pádem omezující a poškozující nezletilé děti.

Pro úplnost uvedu data narození dcer, neboť je to v tomto případě obzvláště důležité. Starší dcera se narodila v xyz, mladší dcera v xyz+2. S otcem jsme se rozešli těsně před narozením mladší dcery, na počátku roku xyz+2, kdy bylo také ze strany otce okamžitě zahájeno soudní řízení.

1. Rozsudek č.j. xx Nc xxxxx/xyz+2 – xxx ze dne xyz+3

Tímto rozsudkem byla starší dcera (xyz let) svěřena do péče otce s vymezením širokého styku se mnou během celého roku a mladší dcera (xyz) do mé péče s vymezením širokého styku s otcem. Dosud mně není znám důvod, proč měly být děti rozděleny každé do péče jiného z rodičů. Stále trvám na tom, že toto rozhodnutí bylo protizákonné, neboť nerespektovalo základní právo dětí na rodinný život.

2. Usnesení o předběžném opatření č.j. xx Nc xxxxx/xyz – xxx ze dne xyz+3

Tímto předběžným opatřením mi byla odebrána starší dcera z péče (xyz let) a předána do péče otce, toto předání mělo proběhnout prostřednictvím soudního vykonavatele vyzvednutím dcery z mateřské školy. Dcera se se mnou dle tohoto usnesení mimo letní prázdniny vůbec neměla vídat. Nikdo z účastníků řízení nic takového nenavrhoval, nebyl důvod, proč by mi dcera měla být vůbec odebrána z péče. Odůvodnění tohoto rozhodnutí neobsahuje ani samotné usnesení, **přesto bylo okamžitě vykonatelné**. Také bylo vydáno cca měsíc po vydání rozsudku č.j. xx Nc xxxxx/xxxx – xxx ze dne xyz. Mezi vydáním rozsudku xyz (který vymezoval široký styk dcery se mnou po celý rok) a vydáním PO xyz nevznikly žádné nové skutečnosti, které by měly vést k tak zásadní změně názoru soudkyně, aby vydala předběžné opatření, podle kterého jsem se s dcerou mohla vídat pouze o letních prázdninách, jindy ne.

Po vydání tohoto předběžného opatření jsem na soudkyni podala svou první stížnost, neboť jsem považovala za zcela nepřipustné, aby mě soudkyně takovým způsobem šikanovala, že neváhala k tomu použít pětileté dítě. Dosud trvám na tom, že tady se nejedná o nezávislou rozhodovací činnost soudce (což bylo odpovědí vedení soudu na mou stížnost), ale o chování, morálku a nerespektování zákonů ČR, což je dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích kárným proviněním.

V roce xyz+4 odvolací soud rozhodl o péči střídavé, výživné nebylo určeno, neboť tuto věc krajský soud vrátil okresnímu k dalšímu projednání kvůli závažným nedostatkům. Dosud nebylo o výživném pravomocně rozhodnuto.

Další stížnost na soudkyni xyz jsem podala v únoru xyz+4, potom, co zatajila finanční majetek otce v hodnotě 0,5 mil Kč. Ke své stížnosti jsem přiložila i zvukový záznam z jednání, ze kterého je zřejmé, že spisový list obsahující tyto údaje přečten nebyl, ačkoliv soudkyně zaprotokolovala pravý opak, na jednání sdělila, že u dané finanční instituce otec nezletilých nemá žádný významný majetek. Vedení soudu se ke zvukovému záznamu vůbec nevyjádřilo a stížnost opět shledalo jako neopodstatněnou. Ostatně ignorování předkládaných důkazů je u tohoto soudu pravděpodobně zcela běžnou záležitostí. Chápu, že pro rozhodnutí soudu mohou být některé předkládané důkazy zcela nerelevantní, nicméně v tomto případě se jedná o důkaz závažného pochybení soudkyně, která složila přísahu u prezidenta republiky a kterou svým jednáním porušila. Jelikož se její chování dlouhodobě opakuje, nelze to považovat za náhodu.

3. Rozsudek č.j. xx Nc xxxxx/xyz – xxx a Nc xx/xyz ze dne xyz+5

Tento rozsudek je rozsudek o výživném, který má spoustu nedostatků. Ty jsou předmětem mého odvolání a nebudu je dopodrobna rozebírat. Jediné, co zdůrazním, je fakt, že soudkyně v něm špatně sečetla částky, o kterých rozhodla, že měl otec v minulosti hradit jako výživné na nezl. děti. Rozdíl činí cca 100.000,- Kč. Tedy buď soudkyně neumí počítat, nebo tak učinila zcela záměrně. Ať tak, či onak, nemá na svém místě co dělat.

V současné době prošetřuje vyřízení mých stížností na soudkyni ombudsmanka. Ovšem proces od podání stížnosti k nějakému výsledku je velice zdoluhavý a z šetření zatím nemám žádný závěr.

Uvedla jsem zde pouze 3 rozhodnutí soudkyně, která jsou dle mého názoru zcela mimo právní rámec ČR. Podobných rozhodnutí však soudkyně vydala za poslední čtyři roky celou řadu, neváhala změnit trvalé bydliště mladší dcery na základě návrhu otce, který svůj návrh odůvodnil neochotou pracovat a potřebou čerpat větší sociální dávky. Vyjadřování a chování soudkyně na jednáních je zaujaté, což je velice těžce prokazatelné, obzvláště, když nikdo není ochoten si vůbec poslechnout zvukové záznamy, které ke svým stížnostem přikládám. Fakt, že otec kvůli „péči“ o děti přestal oficiálně pracovat a ze svého původního čistého příjmu programátora přes 50.000,- Kč měsíčně se z něj stal příjemce sociálních dávek, mu dokonce soudkyně přičítá k dobru, neboť to dle jejích slov svědčí o otcově zájmu o děti! Obyčejnému člověku nad tím zůstává rozum stát, elita národa v podobě institutu soudu v tom však zřejmě vidí spravedlnost a zájem dětí, „bůh ví proč“? Sociální pracovníce jen ochotně přikývují, evidentně předem poučeny o tom, jakého výsledku má být dosaženo. Soudní jednání si prostě chodí „odsedět“, aby na závěr sdělily, že rozhodnutí ponechávají na úvaze soudu (ano, i to se nám už stalo).

Ale to už je zase případ pro jiné ministerstvo... Člověk opravdu mnohdy neví, jestli má brečet nebo se smát, jak zoufalé to vlastně je.

Souhrnem:

Mám důkaz o tom, že mi soudkyně bezdůvodně odebrala dítě. Mám důkaz o tom, že soudkyně zatajila finanční majetek otce. Mám důkaz o tom, že soudkyně neumí nebo nechce umět matematiku základní školy. Mám důkazy také o jejím pochybení, kdy i přes moje podání námitky podjatosti (první xyz+5 ústně během jednání a znovu na jednání xyz+5 písemně) vydala několik rozhodnutí. To vše jsou jasná fakta vypovídající o tom, že daná soudkyně znevažuje důstojnost soudcovské funkce dle §80 zákona č.6/2002 Sb.

Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích stanovuje povinnosti soudců. Zajímalo by mě, co se stane, když si soudce tyto povinnosti neplní. Neboť to vypadá, že veškeré stížnosti na soudce jsou zahrnuty do „nezávislé rozhodovací činnosti soudce“. Koneckonců i chování soudce na jednáních závisí čistě na jeho rozhodnutí. Nemyslím si však, že nezávislá rozhodovací činnost soudce by měla znamenat, že je soudce ve své funkci natolik nezávislý, že nemusí dodržovat ani zákon. (Za řádné odůvodnění rozsudku v žádném případě nepovažuji odpověď, že soudkyně je ve svém rozhodování nezávislá, obzvláště když se v tomto případě jedná o odebrání dítěte!) Ne vždy je totiž k dispozici opravný prostředek, a i když zde tato možnost existuje, opakované vydávání „chybných“ rozhodnutí se stává formou šikany účastníků řízení a to nejen ve formě průtahů v řízení a finančních nákladů na právní zastoupení, ale i ve formě psychického vyčerpání a úplné ztráty důvěry ve spravedlnost a v demokracii tohoto státu. Kde právo není vymahatelné, neexistuje demokracie. V neposlední řadě mohou mít takováto rozhodnutí soudu nevratný negativní vliv na psychiku a vývoj dítěte! Osobně se domnívám, že v samotné podstatě věci se zde dokonce jedná o zneužití pravomoci veřejného činitele.

Cituji § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb:

„Kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.“

A dále cituji §62 odst. 1 zákona 6/2002 Sb.:

„Soudci po jmenování do funkce a přísedící po zvolení do funkce skládají tento slib: Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu řídit právním řádem České republiky, že jej budu vykládat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že v souladu s ním budu rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě.“

Otázky na Ministerstvo spravedlnosti ČR:

- 1) K čemu existuje zákon o soudech a soudcích., když v praxi neexistuje způsob, jak soudce donutit plnit si své povinnosti vyplývající z tohoto zákona (dodržovat zákonné normy, právní názory nadřízených soudů, povinnost řádně odůvodňovat svá rozhodnutí atd.)? Resp. proč vůbec existují zákony, když se jimi soudci nemusí řídit, resp. si je vykládají „po svém“? Za takových okolností je právo přece zcela nepředvídatelné.

- 2) Jaké kroky má účastník řízení podniknout v případě, že soudce si neplní své povinnosti, nerespektuje zákon, ignoruje veškeré důkazy předkládané jednou stranou, zásadně používá pouze důkazy, které hovoří ve prospěch druhé ze stran, dokonce zatajuje finanční majetek preferované strany, této straně během jednání uděluje právní rady, jak má vypovídat (resp. aby na položenou otázku neodpovídala a soudu sdělila, „že si nepamatuje“), nebo kdy obsah ústního vyhlášení rozsudku neodpovídá písemnému znění, a kdy zároveň vedení soudu toto považuje za „nezávislou rozhodovací činnost“ soudu a odmítá se vyjádřit k předloženým zvukovým záznamům z jednání?
- 3) Je mou povinností respektovat rozsudek, který je zřejmě protiprávní?
- 4) Opravdu je možné, aby mi soudkyně během jednání vyhrožovala odebráním dětí v případě, že kdokoli z nás podá jakýkoliv další návrh soudu? Opravdu je možné, aby mi soudkyně odebrala děti pouze proto, že se jí prostě chce nebo protože se jí zřejmě nelíbím? (V tomto strachu žiji již 4 roky, přestože jsem se ničím neprovinila. Pouze jsem se rozešla s člověkem, který neprojevoval sebemenší zájem o rodinu a choval se despoticky.)
- 5) Je možné podat na soudkyni žalobu pro zneužití pravomoci?
- 6) Jaké kroky může ministerstvo učinit v konkrétních případech stížností na soudce, resp. je ministerstvo spravedlnosti dozorujícím orgánem nad činností soudů? Pokud ano, pak by mělo mít také možnost zasáhnout do jejich činnosti (tím nemám na mysli rozhodovací činnost jednotlivých soudců)?

Závěrem

Jedná se o to, že společnost platí zákonodárce, aby vytvářeli společenská pravidla morálně přípustného chování – zákony. Soudci při svém jmenování slibují, že se jimi budou řídit. V praxi ale nenesou žádnou odpovědnost za své rozhodnutí a nikdo jejich rozhodnutí nepřezkoumává (vyjma odvolacího řízení, pokud existuje tato možnost). Pokud soudce své rozhodnutí zatíží libovůlí, neexistuje způsob, jak se tomu efektivně bránit – soudce je přece ve svém rozhodování nezávislý a tudíž nikdo neprošetřuje, jestli rozhodl v souladu se zákonem. Ústavní soud tvrdí, že jeho funkcí není přezkoumávání rozhodnutí obecných soudů. Trochu začarovaný kruh! K prokázání porušení slibu a zatížení rozhodnutí libovůlí je právě nutné zkoumat konkrétní rozhodnutí versus zákon, nebo-li zamyslet se nad tím, zda měl soudce **zákonné důvody** pro to, aby vydal dané rozhodnutí a to bez ohledu na to, zda existuje možnost odvolání. Nikdo v tomto státě to však nečiní s odkazem na nezávislou rozhodovací činnost soudců. Tedy neexistuje způsob, jak soudce donutit plnit složený slib a povinnosti vyplývající z jejich funkce.

Proto by možná bylo zajímavé, zaměřit se ve výroční zprávě třeba také právě na prošetřování stížností na soudce, kolik stížností je zamítnuto s odůvodněním „nezávislá rozhodovací činnost“ apod. Nedělejme si iluze, že všichni soudci jsou morální, neúplatní a objektivní, ale hledejme možnost, jak najít ty „nemorální“ a zamezit jim páčání dalších škod.

V našem případě je zřejmé, že pokud by soud o péči rozhodoval bez zbytečných průtahů, nikdy by neskončily vzhledem k jejich věku v době rozchodu ve střídavé péči. Nařízení dvou znaleckých posudků, které nakonec ke svému rozhodnutí soud vůbec nepotřeboval a nepoužil, byla jen záminka, která měla prodloužit samotné řízení za účelem dosažení střídavé péče. Soud tedy upřednostnil jiné zájmy než zájmy dětí.

Vím, že nejsme ojedinělým případem podobně nepochopitelného přístupu soudu v opatrovnickém řízení. Také vím, že mnohé příběhy jsou daleko horší, než je ten náš, a končí obrovskými psychickými problémy dětí již v jejich raném věku. Kolik pokusů na dětech naše soudy ještě provedou, než zjistí to, co víme už dávno, že žena není muž, že matka není otec a že dítě není jejich majetek? A opravdu na tom nevidím nic diskriminačního.

Předem děkuji za odpovědi na mé otázky.

S pozdravem,

Jméno a příjmení